

తలుపు తోసింది కాని తెరుచుకోలేదు. లోపల గడియ వేసుకున్నా రెవరో. అలక కోలీగ్ కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు.

“ఎవరు?” తన భ ర గొంతు వినిపించడంతో అలకలోని జెనన్ తగింది. ఆయనకి సంగతి తెలిసి వచ్చి నిష్ప ఆర్పాలనుకుంది అలక.

“తలుపు తీయండి” అలక కోలీగ్ చెప్పాడు.

తలుపు తెరిచి లుంగీలోవున్న అమర్ అలకని చూసి వులిక్కి పడ్డాడు.

“మీకూ ఫోన్ చేసిందా పక్కంటి పిన్నిగారు! నిష్ప యెలా అంటుకుంది....?”

వంటగదిలోకి వెళుతూ, పడక గదిలో తమ మంచం మీద నగ్నంగా దుప్పటికింద పడుకుని వున్న పక్కంటి పిన్నిగారిని చూసి నిరాంతపోయింది అలక.

“ఒకోసారి సరదాగా ఆడే అబద్దం ఇలా మేలు చేసుందని తెలీదు. నిన్న ఏప్రిల్ ఫస్టుకాబట్టి నిన్ను పూల్ ని చేద్దామని మీ పక్కంటి పిన్ని గారు ఫోన్ చేసిందని సరదాగా అబద్దం ఆడానంతే” మర్నాడు విడాకుల కోసం కోపంగా లాయర్ దగరకెళ్లి వచ్చిన అలకతో ఆమె ఆఫీసర్ చెప్పారు సంగతి తెలుసుకొని.

మొదటి భర్త

హెదరాబాద్ లో ఓ మంచి లొకాలిటీ ఆది. అక్కడ ఏడంతసుల అపారుమెంట్స్ ఒకటి అప్పడే పూ రయింది. అంతసుకి అయిదు చొప్పున మొ తం ముప్పయి అయిదు ప్లాట్స్ వున్నాయి. వాటిని ముందరే బుక్ చేసుకున్న ముప్పయి అయిదుమంది ప్రమోటర్స్ ఒక్కొక్కరే తను ప్లాట్స్ లోకి మారే రోజులవి.

సాధారణంగా పాట్లోని వద్ద వర్క్ — అలమరాలకి తలుపులు మొదలయినవి — బిలింగు కంట్రాక్టరు ఏర్పాటు చేయడు. వాటిని యజమానులు తమకు నచ్చినరీతిలో చేయించుకుంటారు.

రెండో అంతస్తులోని నాలుగో పాట్ ఉత్పల్ దత్ ది. ఆయనకు వెండి, బంగారం వ్యాపారం వుంది. ఇంతకాలం అద్దె యింటిలో వుంటున్నాడు.

ఉత్పల్ దత్ తన భార్యతో తరచు తన పాట్ కి వచ్చి భార్య సూచనల ప్రకారం పంటగదిలో హాలో, బెడ్ రూం ములో వారు రోబ్ లకి ఆల్తై రాలకి కావలసిన కొలతలు తీసుకుని వాటికి తలుపులు కేయించసాగాడు. ఇద్దరు వ్రడంగి పనివారు రోజూ వుదయం తొమ్మిదినుంచి ఆరున్నరదాకా వ్రడంగిపని చెయ్యసాగారు. ఆయన భార్య దగరుండి యజమానిషి చేసుంటే, ఆయన దుకాణం చూసుకుంటూ వీలున్నప్పుడలా డెకొలం, అల్యూమినియం పటీలు. గాసులులాంటి వసువులని తెప్పిస్తున్నాడు. ఆ ప్లోర్ లో దాదాపుగా అందరూ భార్యలే ఆ పనులు చూసుకుంటున్నారు.

ఉత్పల్ దత్ ఎదురు పాట్ లోని వాళ్ళు కూడా త్వరలో రావాలనే వుదేశంతో తమ పాట్ లో అలమరాలకి తలుపులు బిగించుకునే ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నారు. అండులో కూడా ఇద్దరు వ్రడంగులు పని చేస్తున్నారు.

ఉత్పల్ దత్ భార్య స్త్రీ సహజమయిన కుతూహలంతో ఎదురింటి ఆమెని చూడసాగింది. ఆమె వయసు ముప్పయిదాకా వుంటుంది. ఆమె భర్త వయసు ఏబై పెబడి వుండడంతో ఉత్పల్ దత్ భార్యకి కొద్దిగా ఆశ్చర్యం కలిగింది.

ఎదురింటావిడపేరు ము కిమణి అని తెలుసుకుంది మిసెస్ ఉత్పల్ దత్. ఆవిడ మరో వింత సంగతి గమనించింది.

ము కిమణి భర్తకి ఆమె అంటే ఎంతో గౌరవం. కొద్దిసాటి భయం అదౌల తలుపులు ఫలానా విధంగా వుంటే బావుంటుందని ఆయన సజెసుచేసే, ము కిమణికి నచ్చదు ఇంకోవిధంగా వుండాలంటుంది. ఆయన ఇతర ఆ విషయం చర్చించడు. అంగీకారంగా తల వూపుతాడు.

ము కిమణి ఎంతమాత్రం మర్యాద చూపించదు తన భర విషయంలో. ఆయన స్కూటరుమీద ఇద్దరూ వెళ్ళి కావలసిన సామాను తీసుకొన్నారు. కిందనుంచి వాటిని ఆయనే మోసుకు వెళతారు. లేదా ఒకోసారి సామానెక్కువుంటే ఆటోలో వేసుకుని తెస్తాడు. ము కిమణి భర మీద మిసెస్ ఉత్పల్ దత్ కి కొద్దిగా జాలి కలిగిందేకూడా.

మిసెస్ ఉత్పల్ దత్ గృహ ప్రవేశానికి ము కిమణిని ఆహ్వానించింది! ఆమె ఒక్కతే వచ్చింది.

“మీ భర రాలేదే!” అడిగింది మిసెస్ ఉత్పల్ దత్.

“మద్రాస్ లో వున్నారు” చెప్పింది ము కిమణి.

వారం తర్వాత ము కిమణి గృహ ప్రవేశానికి ఉత్పల్ దత్ కుటుంబము హాజరవలేక పోయారు. పది రోజులు ప్లాట్ కి తాళం వేసి వాళ్ళు ఢిల్లీ వెళ్ళి వచ్చారు.

ము కిమణి ము కనరిగా వండే స్వభావం.

కాబట్టి మిసెస్ ఉత్పల్ దత్ ని ఆటే సహకరించేది కాదు.

మిసెస్ ఉత్పల్ దత్ కి ఎంతో ఆశ్చర్యం వేసింది. ము కిమణి భర వూళ్ళో వున్నట్లు లేడు. ఓ ముప్పయి ఆరేళ్ళ యువకుడు ఇప్పుడామె ఇంట్లో ఆమెతో వుంటున్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి స్కూటరుమీద షికార్లకి వెళ్ళడం, పూసుకుని తిరగడం....

ము కిమణి అంటే అసహ్యం వేసింది మిసెస్ ఉత్పల్ దత్ కి.

“మావారి పుట్టి నోజు. సాయంత్రం పార్టీకి రండి” ఆహ్వానించింది ము కిమణి ఆవిడని ఓరోజు.

“మీరు తప్పక రావాలి” ఆమెతో వచ్చిన ఆ యువకుడుకూడా ఆహ్వానించాడు

“మీ భర ఎప్పుడు వస్తారు!” అడిగింది మిసెస్ ఉత్పల్ దత్ ముఖం చిటించి చూసూ.

క్షణకాలం వాళ్ళిద్దరూ తెల్లబోయారు ఆ మాటలకి.

మొగుడు - పెళ్ళాలు

“ఈయనే నా భర్త” పరిచయం చేసిందిముక్తి మణి తన ప్రక్క
నున్న యువకుణి.

ఈసారి తెలబోవటం మిసెస్ ఉత్పల్ దత్ వంతయింది.

“మరి ఆయన....!” అడిగింది.

“ఎవరు!”

“షీతో పాటు వుడ్ వర్క్కి అటెండయిన ముసలాయన!”

ముక్తి మణి చిన్నగా నవ్వి అడిగింది.

“కొంపతీసి ఆయన నా భర్తనుకున్నారా! మా వుడ్ వర్క్కి
కాంట్రాక్టర్. మా ఆయన ఆఫీస్ టూర్లో వుండగా నేనే ఇక్కడి పనులు
చూసుకునే దాన్ని”

“ఓ సారీ”

ముక్తి మణి మళ్ళీ చిన్నగా నవ్వి చెప్పింది.

“మన పాట్స్ లో వుండే వాళ్ళం ఒకరితో వరొకరు మాట్లాడు
కోక పోవటంవల ఇలాంటి ఇబ్బందులు కూడా వుంటాయన్నమాట. ఇక
నించి ఈ ఆచారం మానేయాలి.”

క్ర శ్చు

జానమూరంటే వనజకి ఎనలేని ప్రాణం. వనజన్నా జానమూరికి
వంచ పాణాలు. తన రెండుకళ్ళతో సమానం ఎందుకంటే, జానమూరికి
రెండుకళ్ళూ లేవు. గ్రుడ్డివాడు. ఇద్దరూ ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోలేదు.
పెళ్ళయాక ప్రేమించు కున్నారు.

పెళ్ళయ్యాక, కాలం ఎదురు తిరగడం చేత గ్రుడ్డివాడయ్యాడు జాన
మూరి కంటో స్పార్క్ పడి. నలగేళ్ళుగా ఆలాగే కాలం గడుపు